Ч. 143. Пятниця 10 липня (27 червня) 1908. Рік XVIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провинциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

З Ради державної. — До ситуациї. — Вісти з Персиї.

Вчерашне засїданє палати послів виповнила майже в цїлости довга промова п. Міністра дра Коритовского, котрий обговорював справу зниження податку домового і справу підвисшеня платні для служби зелїзничої і почтової. Промову п. Міністра приймила палата дуже прихильно і оплескувала єї. Дальше по переведеній дискусиї над наглячим внесенєм социялістичного посла Сукупа, аби заведено у всїх краях загальне, безпосереднє, тайне голосоване до соймів, відкинула палата наглячість і засїданє о год. 8 вечером закрито. Слїдуюче відбуває ся нині.

Вчера відбула ся нова конференция п. Міністра справ внутрішних бар. Бека з нїмецкими послами з Чехії і засїданє клюбу тих послів. Остаточно, помимо що формально Нїмцї з Чехії не відкликали ще своїх наглячих внесень, ситуация поправила ся. Після заяви, яку зложить пос. Перґельт, Нїмцї свої внесеня возьмуть назад і в той спосіб отворять дорогу палатї послів до дальшої роботи. Становище Нїмцїв викликане вістями, що заповіджені на день 12 с. м. демонстрацийні збори по нїмецких містах в Чехії відложено на день 19 с. м.

Крім урядованя ческою мовою в Чехії викликало між нїмецкими сторонництвами, а особливо між віденьскими Нїмцями велике роз'ярене розпорядженє мінїстерства просьвіти дра Мархета, щоби дїти приватної ческої школи виділової ім. Коменьского на Фаворітен складали публичні іспити в ческій мові перед учителями ческими з місточка Бреңлави (Люнденбурґ) на Мораві, котрі мають приїздити до Відня і тут іспитувати. Сьвідоцтва з тих іспитів гласили би яко видані в Бреңлаві і мають право публичности.

Задля сего розпорядженя підняли Нїмцї, а між ними і віденьскі християньскі суспільники великий крик, що тим способом мінїстер бажає перемичувати ческі іспити до Відня і підпомагати розростови ческого жила у Відни. Треба признати, що при всїх перепонах, які стрічають Чехи у Відни, они щораз більше напливають до австрийскої столицї а части Відня, як Фаворітен і Гернальс роблять враженє ческих міст. Вправдї урядова статистика виказує число Чехів у Відни менше більше на 100.000, однако се річ певна, що їх буде в двоє стілько. Нїчого дивного отже, що міска рада віденьска, котра намагає ся удержати нїмецкий характер Відня, боїть ся славяньского заливу, але всї змаганя покажуть ся безуспішними, бо Відень вже й тепер виявляє велику мішанину народу. На інтерпеляцию внесену в справі школи Коменьского відповів др. Мархет, що не може бути мови про перемичуванє ческих іспитів до Відня, бо ческі іспити зложені в приватній школї у Відни уважає ся яко зложені в Бреңлаві і тим способом правний стан справи остає незмінений. — „Vaterland“ признає розпорядженє міністра просьвіти зовсїм оправданим, але христ. суспільна „Reichspost“ виступає різко против др. Мархета Нїмецко-лїберальне дневникарство виступає задля того в єго обороні, а в однім понедїлковім тижневнику висловлено з тої нагоди погляд, що христ. суспільники намагають ся повалити др. Мархета а відтак і цїле мінїстерство, щоби довести до розвязаня державної ради і витвореня при нових виборах „клерикальної більшости“. Гроза „клерикалїзму“ наганяє страху нїмецким лїбералам і радикалам і они знов горнуть ся боронити і піддержати др. Мархета і бар. Бека.

Росийска аґенция телеґрафічна доносить, що росийский посол в Тегеранї одержав від свого правительства вказівку, аби на підставі росийско анґлїйского порозуміня що до солїдарности в справах, дотикаючих Персиї, прилучив ся до акциї заступника анґлїйского у

46)

Артисти і їх штука.

Образки із сучасної і давнїйшої культури.

Після Де Во, Остена і др.

написав К. В.

(Дальше).

Досить дорого мусів заплатити за свої успіхи капітан Де ля Варр, котрий виступив яко усмиритель. Він мав три льви, з котрих найбільший і найкрасший називав ся „князь“. Коли він перший раз вступив до їх клїтки, кинув ся „князь“ з голосним риком на него, звалив єго на землю а вхопивши зубами за одінє, обносив по клїтці. Видко, не мав відваги чи охоти загристи свою жертву, бо остаточно пустив Де ля Варра, не зробивши єму нїчого. Се однак не відстрашило Де ля Варра і він на другий день явив ся знов в клїтцї „князя“ і умів своїм енерґічним виступленєм так заімпонувати зьвірови, що той через три місяцї давав ся дресувати. Але пізнїйше при одній із щоденних проб, коли усмиритель вдарив єго батогом, закипіла кров в короли зьвірів і він вхопив капітана за ногу, звалив на землю і станув єму передними ногами на груди та лагодив ся вже єго пожерти. На щастє добачив то чорний сторож і мав на стілько притомности, що зачав льва колоти крізь щеблї клїтки зелїзними вилами. Коли упхав льнови другий раз вила в отверту пащу, лев пустив капітана. Де ля Варр, котрий не стратив анї на хвильку притомности, схопив ся із землї мимо своєї тяжкої рани, вдарив льва кілька разів оловяною кулькою на кінци свого батога по носї і вийшов щасливо з клїтки, але й зараз коло неї зімлїв і впав на землю. Він мусів лїчити ся цїлих тринайцять недїль а по тім відійшла єму охота займати ся й дальше наукою „князя“ і він продав єго до якогось зьвіринця, а замість льва купив тигра, котрий в кілька недїль пізнїйше кинув ся так само на него і покусав тяжко в голову. Та й сим разом виратував єго знову той сам мурин.

Повне страшних пригод було житє мури на Алїкамуза, одного із найвідважнїйших між фаховими усмирителями. Він був перший, що що звеселяв публику справедливою боротьбою з львом і увіряв, що не був при тім анї разу покалїчений. Зато при инших нагодах пізнав темні сторони свого званя. На одній нозї повисше колїна мав від укушеня львицї близну на палець глубоку; другий лев подер єму лице а підчас одного представленя кинув ся тигр на него і вхопив єго зубами за ногу. Алїкамуза, що не носив при собі нїякого оружия лиш пістолет набитий слїпими патронами, виймив пістолет і стрілив тигрови в око а зьвір перепуджений пустив єго. Скачучи на одній нозї вийшов Алїкамуза з клїтки.

Не без певного рода зворушеня розповідав американьский усмиритель, Джордж Біфорд про свою пригоду, яку мав з одним львом в самім початку своєї кариєри. Він був тодї помічником і приятелем усмирителя Дарлїнґа, котрий з чотирома дресованими львами їздив по містах Сполучених Держав. В якійсь малій норі не міг він знайти нїякого догідного поміщеня для своїх представлень як лиш якийсь порожний крам, в глубинї котрого поставлено клїтку з львами. З якоїсь невиясненої причини зьвірів підчас представленя напала така скаженість, що они кинулись на Дарлїнґа і так єго покусали, що нещасливий мусів десять місяців перележати в шпитали, заким подужав.

Ся подія так перепудила сусїдів того краму, що они зачали домагати ся, щоби сейчас забрати собі зьвірів, котрі там не досить безпечно замкнені, а полїция приказала тодї Біфордови, щоби він до сорок вісїм годин виніс ся зі зьвірятами з міста. Позаяк в так короткім часї не можна було зьвірята вивести а продати їх також годї було, бо всї занедужали були на запаленє легких, то Біфорд мусів з важким серцем рішити ся всїх їх убити. Він дав кождому з них спору мірку синього квасу, досить сильну, щоби строїти слона. Наслїдки отруї були зараз такі очевидні, що Біфорд вийшов з крамниці в тім переконаню, що лишив в ній чотири трупи. Коли однак в ночи вернув за чимсь, що там забув, застав там велику несподіванку.

Коли засьвітив, побачив там серед краму найбільшого і найсильнїйшого з чотирох львів, званого „пашою“, стоячого в серединї. Біфорд очевидно в тім переконаню, що зьвірята вже згинули, не замкнув добре клїтки і один лев, котрого поки що лиш запаморочило, вийшов з неї. Але він — як Біфорд розповідав — ви-

перского правительства для одержаня сатисфакциї за те, що перске правительство поставило варту перед будинком анґлійского посольства, котра слідила, що діє ся в околици посольства. — З Тебрісу доносять, що оногди тревала там стрілянина до вечера. Число убитих і ранених не звістне доси. Провідник революционістів Салага не піддав ся доси. Мешканці міста, утомлені безнастанними борбами, просили росийского ґенерального консуля о видане зарядженя для втихомиреня міста. Консуль удав ся під ескортою вояків до ґубернатора, аби просити его о усунене войска з улиць і отворене склепів. Відтак оглянув консуль дільниці знищені найбільше бомбардованем і борбою. Мешканці тих дільниць заявили, що годять ся на інтервенцию консуля і просили его о усунене войска. Консуль візвав ворохобників до усуненя валів і барикад. Салага заявив, що піддає ся зарядженям консуля. Вчера стрілянина утихла і переговори тревали дальше. Вечером оглянув консуль дільниці, в котрих Салага був з своїми людьми. В місті поки що заволодів спокій.

Новинки.

Львів, дня 9-го липня 1908

— **Іменованя.** Є. В. Цісар надав приватному доцентови ґеоґрафії на університеті у Львові професорови львівскої школи торговельної дрови Евг. Ромерови титул надзвичайного професора університету.

— **Відзначене.** Є. В. Цісар надав канцелярийному офіциянтови при Намістництві у Львові Йосифови Костецкому, з нагоди перенесеня его в стан супочинку срібрний хрест заслуги з короною.

— **Преосьв. Епископ** Константин Чехович виїхав з Перемишля дня 8 с. м. на 4-тиждневий відпочинок.

— **З львівского університету.** Деканом богословского виділу вибрано на рік 1908/9 о. дра Івана Бартошевского, професора пастирского Богословія.

— **Ц. к. краєва Рада шкільна** з'орґанізувала нові 1-кл. школи в Обарінцях, тернопільского округа, в Цеперові, львівского округа і в Тивони, ярославского округа і постановила будову 4-клясової школи в Хлопах, рудецкого округа, та 1-кл. школи в Голім, равского округа, при підмозї з краєвого фонду шкільного. — Краєва Рада шк. признала громаді Турка, коломийского округа, безпроцентову позичку в квоті 15.000 К на будову школи.

— **З нотарияту.** Нотар Роб. Адамский перенесений з Бібрки до Самбора.

— **Ц. к. Дирекция зелїзниць державних** оповіщує: Дня 10 червня с. р. отворено на шляху Христ-Радніц перестанок Седлечко для руху особового і пакункового.

— Перестанок особовий Зайц на шляху Амштетен-Понтафель отвирає ся 1 липня для загального руху товарового.

— Дня 1 червня с. р. отворено на шляху Оломунець-Опава поміж стациями Ґросвасер і Домштадтль перестанок особовий Ґібав.

— Ц. к. Дирекция зелїзниць держ. у Львові оголошує в Gazet-ї Lwowsk-ій оферту на будову маґазину товарового і поменших робіт адаптацийних на стациї в Перемишли. Оферти можна вносити найдальше до 20 липня 1908 до 12 год. в полудне. Близші услівя будови і пляни можна переглянути в відділї для будови і консервациї зелїзниць, будинок дирекцийний, II поверх двері ч. 209. Там можна дістати формулярі на оферти.

— **Посади для молодих судиїв в Боснї.** Як доносять з компетентного жерела, в Боснї є тепер опорожнених кільканайцять посад судових авскультантів. Річне ад'ютум виносить 1600 К по при кошти подорожи. Вимагане знане одної зі славяньских мов (крім нїмецкої), довершене правничих наук і судейский та полїтичний теоретичний (II і III) іспит; але приймають ся також правники зі судейским іспитом, коли обовяжуть ся, що до року зложать і полїтичний державний іспит. Коли авскультант в Австриї або в Боснї (може се тут зробити уже по однім роцї судової практики) зробить судейский іспит (Richteramtsprüfung), приходить до IX ранги (суд. адюнкта) з платнею враз з додатком кругло 4000 К і то по 4—5 лїтах практики. В Боснї платня урядників уладжена після взірця австрийских урядників, а в Сараєві додаток як у Відни. Теперішні авансові відносини в Боснї вправдї не дуже сьвітлі, але для тих, котрі тепер службу розпочинають, є виглядн добрі. Поданя по нїмецки писані з залученими сьвідоцтвами державних іспитів по при 1 К намість босаньского стемпля треба посилати: An die hohe Landesregierung für Bosnien und die Herzegowina III in Serajevo.

— **Важне для еміґрантів.** Після донесеня ґенерального консуляту в Гамбурзї подорожні, котрі перед приїздом до Гамбурґа в часї останніх 14 днів пробували в Галичинї, обовязані до трох днів зголосити ся в полїцийнім бюрі в Гамбурзї. Се зарядженє гамбурскої полїциї з дня 26 червня с. р. видане з огляду на епідемію віспи, яка має ширити ся в Галичинї.

— **Руска оселя** виїздже зі Львова в пятницю т. є 10 липня о годинї 9 ій рано з головного двірця до Єзуполя. Товариство приняло на оселю 50 дївчат. Крім сего зголосило ся кілька добродіїв і приняло до себе на цїлі вакациї по кілька дївчат, 1 з дївчат, шкрофулїчну, вислало товариство до Івонїча.

— **Наслїдки морозу.** Мороз в ночи на 1 с. м. не у всїх сторонах Галичини дав ся одинаково відчути ростинности. В околицї Львова примерзли лише огірки. За те подібно як в Равщинї вимерзла вся ростинність в Скільщинї.

— **Смертельний поєдинок.** Між росийским капітаном ґвардиї гр. Мантайфлем а студентом унїверситету кн. Юсуповим відбув ся недавно поєдинок на пістолєти, в котрім кн. Юсупов, поцїлений кулею, погиб на місци. Причиною поєдинку зависть. Гр. Мантайфель оженив ся недавно з молодою дївчиною, о котрій аж по вінчаню дізнав ся, що не лише удержувала давнїйше любовні зносини з кн. Юсуповим, але навіть не занехала їх, коли вже віддала ся.

— **Осторожно з виїздом до Бразилїї.** Дня 1 червня с. р. приїхало до Парани 140 осіб по найбільшій части Русинів з Росиї і Галичини. Були також Поляки ремісники, Москалї і Жиди. Мали они всї бути відставлені до роботи при зелїзници Сан Павльо-Ріо Гранде. З контрактованем робітників до тої зелїзницї, то велике безголовє. Одні цїлими масами утїкають від роботи, бо кажуть, що не оплатить ся їм робити, бо нїчого не зароблять, але ще і за харч винні вістануть. Нарікають, що зелїзниче підприємство їх дуже здирає, що каже працювати по 12 годин денно. Є то вина заступників заграничних урядів, котрі замість поінформувати свої власти в Европі, як справа має ся, сидїли тихо або ще аґітацию аґентів в Европі тихо попирали. Робітники з Росиї нарікають, що аґенти здирали по кількадесять рублів нібито за перевіз. Еміґранти полишили в Европі свої родини, длятого не можуть в Паранї осідати на шакрах. Думали они, що зароблять гроші і повернуть. Дня 7 червня переїхало через Карітибу 5 ваґонів з еміґрантами найбільше з бобрецкого і тернопільского по-

---

глядав так, що скорше можна було его жалувати як бояти ся его. Виглядав, як колиб о яких десять лїт постарів ся, а лице мав глубоко поморщене а его очи, з котрих заєдно капали грубі сльози, споглядали так сумно, що годї то описати. Стояв мов би закаменїлий і лиш споглядав на чоловіка, котрий нераз его годував та ніби просив мовчки, щоби він его ратував. — Представляв так сумний вид — розповідає Біфорд — що мене аж за серце стисло і я того до кінця житя мого не забуду.

Замкнувши крамницю, пішов Біфорд до якогось знакомого, що мешкав недалеко, і позичив собі у него рушницї. Коли вернув назад, „паша“ все ще стояв на тім самім місци. За кілька хвиль поцїлений кулькою в око повалив ся неживий на землю, не пустивши з себе нї найменшого голосу.

Канґур боксером.

В найновійших часах почало в артистичнім сьвітї виступати яко боксер австральске зьвіря, канґур або кенґуру, знане з того, що має дуже довгі і сильні задні ноги а передні яких 5 до 6 разів коротші від задних. Оно не може длятого бігати, лиш скаче скоками 6 до 8 метрів довжини. Дорослий канґур буває на 2 метри великий, єсть вкритий мягким, зверха сїробурим а сподом попеластим волосом. Молоденьке, коли народить ся, єсть лиш на 3 центиметри велике і матїр носить его в торбинї на череві, де оно приссавшись до соски, живить ся через 8 місяцїв лиш молоком матери. Коли канґур сидить, то підпирає ся дуже сильним прижистим хвостом, а тодї виглядає так, як колиб сидїв на триніжку. Хвостом підкидає ся мов пружиною, а коли боронить ся, то сїдає і підперши сь хвостом, боронить ся передними короткими ногами або й фацкає то одною то другою задною ногою так сильно, що може нею не лиш зранити, але й убити чоловіка. Сей спосіб оборони зьвіряти визискано і зроблено з него боксера.

В девятьдесяти роках минувшого столїтя їздив по Европі силач Ляндерманн, котрий так був видресував канґура, що він бив ся з ним на кулаки як справдешний боксер і то на командо після всяких боксерских правил. Як Ляндерманн на руках так канґур на передних ногах мав грубі рукавицї до боксованя. Звичайні боксери за третим разом поборюють один другого а сей канґур валив свого пана аж за шестим разом; хоч правда, що иноді й скорше, коли ужив своєї задної ноги. Коли Ляндерманн виступав зі своїм канґуром в Льондонї, то діставав за кожде представленє по 600 кор., тому й не дивота, що коли славна париска акторка, Сара Бернгард, хотїла у него відкупити того канґура і давала єму 24.000 кор., він не хотїв его продати. За дикі канґури платить ся звичайно 500 до 700 кор.

Що впрочім і дресовані канґури можуть стати ся не менше небезпечні як і льви або тигри, се досьвідчив на собі усмиритель капітан Данїель, котрий „працював“ богато лїт з львами і тиграми а они нїчого єму не вдїяли. Він зі своїм видресованим до боксованя канґуром викликував що вечера велику веселість у публики, аж одного дня канґур в приступі якоїсь примхи так вдарив свого учителя своєю задною ногою, на котрій мав острі кігтї, по нозї висше колїна, що аж розірвав тїло до самої кости і Данїель мусів відтак довго лїчити ся, заким подужав.

А тепер послухаймо трохи веселїйшої історії.

Медвідь на масковім балю.

На великім масковім балю в Парижи, який відбував ся там в 1862 р. в тамошній опері, явив ся був якийсь дуже орігінально убраний медведяр, що він за собою медведя на ланцуху. Медвідь був, видко, добре вихований і образований, бо хоч і ходив на задних лабах як справдешний медвідь та бурмотів з тиха, то все таки уступав ся ґалянтно дамам і був взагалї дуже чемний. Его пан, маркіз Лябалль, ходив з ним всюди по сали а наконець таки станув зі своїм кудлатим товаришем до кадриля і оба танцювали знаменито. Около третої години рано увійшла до льожі Лябалля якась маска і сказала до него: „Прошу тебе на перекуску зі мною“.

— Дуже радо — відповів Лябалль — але я привів тут з собою свого приятеля, котрого не можу лишити.

— Ах, що там приятель — сказала на то маска — він може заждати хвильку, аж вернемо.

Лябалль надумав ся трохи, відтак поплескав свого медведя по хребтї і сказав до него: Отже зачекаєш тут, аж ми вернемо! — і пішов за маскою.

(Дальше буде).

віта. Родини мають осісти на шакрах а решта їде до зелізниці. Там везуть їх в позамиканих ваґонах, щоби не поутікали, бо недавно, як везли транспорт з 150 робітників, то і половини не довезли на місце. Всї поутікали і шукали за иншою роботою. Контракти, котрі они мають, нїчого не вартають, длятого нїхто не може робітникам нїчого зробити. То пише куритибска „Зоря“, яка може найлїпше знати, що діє ся з нашими еміґрантами.

— **Загадочний палець.** Послїдними днями львівска праса ломала собі голову над тайною пальця, найденого оногди в поєзуїтскім парку. Палець, як доношено, був зовсїм сьвіжий, просто з чиєсь руки, лише що не рушав ся і не міг нїчого промовити, хто єго властителем. Полїция заінтриґована тим пальцем запитувала всї клїніки, чи де не відтято пальця, бо инакше можна би було догадувати ся якогось злочину. Аж з руской „Народної лїчницї“ донесено полїциї, що дня 4 с. м. лїкар др. Вольф відтяв там шестий палець ґімназияльному ученикови Володимирови Кричковскому. По операциї ученик забрав з собою свій палець, аби єго сховати на памятку в спіритусї, але по дорозї згубив єго в поєзуїтскім парку.

— **Нещастні пригоди.** З Сокаля доносять нам: Селянин з Волицї Комарової, Николай Склянка, їдучи оногди в ночи возом з набором дубових порогів зелїзничих, задрімав. Конї зійшли з дороги і вивернули до рова віз. Склянка дїставши ся під дубові пороги, пригнетений, погиб на місци. — В Завадах коло Гливьска, жовківского повіта, утопив ся оногди в кирницидо $2^1/_2$ лїтний Стефан Завада, що бавив ся на обійстю.

— **Страшне дїло божевільного.** З Дуклї доносять: Перебуваючий в тутешнім шпитали жидівскім бежевільний Еренрайх, обудивши ся оногди в ночи, почав на собі дерти одежу і постїль та кричати. На єго крик вбіг дозорець шпитальний Лїтман і старав ся втихомирити єго. Еренрайх в приступі божевільства, вхопив за сокиру, полишену з неосторожности попередного дня в комнатї і завдав дозорцеви страшну рану в голову. На поміч мужеви прибігли з другої комнати єго жінка і дочка. Розярений божевільний покалїчив і їх страшенно. Лїтман і жінка борють ся зі смертию, дочку може удасть ся удержати при житю. Божевільного відвезено до Львова.

— **Північна зоря.** Ніч з вторка на середу минувшого тиждня представляла незвичайне і рідко у нас бачене явище. Тої ночи виступила на півночи чудова північна зоря і з темної ночи зробила немов білий день. Наші люди дивували ся, що північна половина небосклону ясна була з вечера як при всходї сонця, а та ясність своїм біло-срібним блеском поривала за очи. Осередок осьвіченого підтинка небосклону поблискував срібними проміннями і сьвітив як до білого жару розтоплене зелїзо. У нас найкрасше виступила північна зоря по заходї сонця до пів до 12 години, хоч небо було ясне цїлу ніч, а день розвиднив ся зараз по 1 годинї по півночи. Чим дальше на північ, тим північна зоря представляла ся маєстатичнїйше.

— **Реформи у войскових судах.** Як доносять віденьскі часописи, незабаром буде оповіщена реформа поступованя войскових судів чести. Першою новостию буде апеляцийний суд чести з осїдком в міністерстві війни у Відни. Відтак мають бути розширені права оборонця в судах чести. Подібно як при колеґіяльних судах цивільних буде заведене в тім поступованю тайне голосоване. В тій реформі буде увзгляднена також справа поєдинку, іменно в тім напрямі, щоби у всїх справах чести між официрами їх заступники мали обовязок доносити про кождий випадок свому командантови, при чім будуть проби полагодженя справи не в дорозї поєдинку.

— **З бурси ім. сьв. Володимира в Самборі.** З початком минувшого року принято до бурси 51 учеників, з чого виступило або видалено 5, так що з кінцем року було клясифікованих 46. Зміж них одержало: 36 поступ добрий, 7 поправок і 3 поступ недостаточний. Питомцї бурси учащали до отсих шкіл: 12 до народної школи, 7 до видїлової школи, 4 на приготовляючий курс учительскої семінариї, 10 до учительскої семінариї і 13 до ґімназиї.

— **Бурса сьв. Івана Хрестителя в Дрогобичи** оголошує сим конкурс на поновне обсаджене 24 місць для питомцїв Товариства Бурси сьв. Йоана Хрестителя в Дрогобичи. Принятими будуть по §. 1 устава Бурси убогі ученики, руской народности, гр. кат. обряда посїщаючі школи в Дрогобичи будь безплатно будь за умовлену цїну (15—30 К місячно з гори платну або відповідну скількість натуралїїв). Отримують поміщене, удержане, надзір. Кождий питомець має мати свою постїль кромі ліжка, біле, одежу, обув, книжки. Поданя заосмотрені в послїдне шкільне сьвідоцтво з деклярацию висоти доплати належить вносити до видїлу Товариства Бурси сьв. Йоана Хрестителя в Дрогобичи на руки Всч. о. катихита Василия Кункевича, директора Народного Дому в Дрогобичи. Речинець до 15-го серпня 1908.

— **Приготовляючий курс в Станиславові.** Комітет бурси філїї руского тов-а педаґоґічного в Станиславові уладжує в часї від 1 до 30 серпня приготовляючий курс для учеників, які будуть здавати по фериях вступний іспит до I кл. місцевої ґімназиї. Приняті будуть ученики, які вже трохи підготовані в язицї німецькім, рахунках і рускій граматицї. Оплата за цїлий час виносить 24 К. Зголошеня треба надіслати найдальше до 20 липня с. р. під адресою: „Заряд бурси руського товариства педаґоґічного в Станиславові, улиця Пелеша ч. 13“.

Телеграми.

Відень 9 липня. Slav. Korresp. доносить, що президия ческого „Nar. Klub-y“ відбула дві конференциї з бар. Беком. В часї конференциї парляментарна комісия клюбу заявила, що не буде робити перепон нарадам палати.

Відень 9 липня. Вчера по полудни відбула ся нарада провідників клюбів, на котрій передусїм подано до відомости, що наглячі внесеня нїмецких послів з Чехії відкликано. Др. Вайскірхнер обговорюючи висліди конференциї провідників, розвинув такий плян працї палати: 1) підвисшене континґенту рекрута оборони краєвої, 2) закон о резервістах, 3) два предложеня меліорацийні, 4) закон о самоїздах, 5) друге читане закона о полїпшеню платнї низших урядників, 6) континґент спіритусу, 7) справи посольскої ненарушимости, 8) меншi предложеня, пр. запомоги з причини елементарних нещасть. Др. Вайскірхнер предложив, аби вибір делеґациї перевести ві второк на окремім засїданю вечірнім. Представителї сторонництв зобовязали ся, що не поставлять вже ніяких наглячих внесень.

Константинополь 9 липня. Турецкий офіцир застрілив вчера по полудни в Монастирі ґенерала Шензі пашу в хвили, коли той виходив з телеґрафічного уряду. Урядник утїк. Молодотурецкий рух розширює ся.

Гельзінґфорс 9 липня. При виборах до сойму здобули: социялїсти 76, старо Фіни 53, Шведи 30, молодо Фіни 23, аґрарцї 8, партия християньска 4 мандати.

За редакцию відповідає: **Адам Кроховецкий.**

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).